

§ 3. Z określonego w § 1 okręgu wydziela się ścisły okręg ochrony górniczej, który zamyka się granicą od punktów 1—20 i biegnie w kierunku wschodnim przez punkt 21 o współrzędnych $y = -61\ 045\ 00$, $x = +10\ 368\ 00$, punkt 22 kota 446.0 do wyjściowego punktu 1 kota 489.35.

§ 4. Niezależnie od ograniczeń przewidzianych w § 2 na terenie określonego w § 3 ścisłego okręgu ochrony górniczej zabrania się bez uzyskania zgody właściwego okręgowego urzędu górniczego:

- 1) prowadzenia robót ziemnych, jak wykopów, robót fundamentowych, górniczych poszukiwawczych, jeżeli roboty te przewidują naruszenie podłoża skalnego,
- 2) prowadzenia wszelkich robót melioracyjnych,
- 3) prowadzenia wszelkich robót ziemnych przy zakładaniu urządzeń komunalnych, jak wodociągi, kanalizacja, gaz itp.,

- 4) prowadzenia robót górniczych eksploatacyjnych i innych wychodzących poza warstwy geologiczne, zdrenowane już wyrobiskami górniczymi,
- 5) lokalizacji zbiorników paliw płynnych i olejów.

§ 5. W razie gdy wykonawca robót nie wymagających zgody okręgowego urzędu górniczego napotka wypływ ze złoży wody mineralnej (lecniczej), obowiązany jest donieść o tym właściwemu okręgowemu urzędowi górniczemu i dyrekcji uzdrowiska Szczawno-Zdrój, a zauważony wypływ zabezpieczyć do czasu wydania przez właściwy okręgowy urząd górniczy odpowiednich decyzji.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Wyższego Urzędu Górniczego: *T. Łasek*

160

INSTRUKCJA MINISTRÓW: ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ, OBRONY NARODOWEJ, SPRAW WEWNĘTRZNYCH, KOMUNIKACJI I SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PREZESA ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

z dnia 2 lutego 1962 r.

w sprawie współdziałania zakładów leczniczych z komisjami lekarskimi do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

W związku z §§ 9, 10, 11, 12, 17, 18 i 26 rozporządzenia Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 27 listopada 1958 r. w sprawie organizacji, szczegółowych zadań, składu i trybu postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz w sprawie zasad wynagradzania członków komisji lekarskich i lekarzy działających w zakresie orzecznictwa lekarskiego (Dz. U. z 1958 r. Nr 73, poz. 367 i z 1959 r. Nr 32, poz. 189) w celu ujednoczenia zasad współdziałania służb zdrowia w zakresie orzekania o inwalidztwie — ustala się, co następuje:

§ 1. Użyte w instrukcji określenia oznaczają:

- 1) „zakłady lecznicze” — zakłady lecznicze prowadzone przez resort zdrowia i opieki społecznej, obrony narodowej, spraw wewnętrznych lub komunikacji,
- 2) „zakłady społeczne służby zdrowia” — następujące rodzaje zakładów leczniczych prowadzonych przez resort zdrowia i opieki społecznej:
 - a) zakłady opieki zdrowotnej otwartej,
 - b) zakłady leczniczo-zapobiegawcze przy zakładach pracy,
 - c) szpitale,
 - d) kliniki,
 - e) działy kliniczne instytutów naukowych,
 - f) sanatoria przeciwgruźlicze oraz dla nerwowo i psychicznie chorych,
 - g) zakłady leczenia rehabilitacyjnego,
 - h) sanatoria uzdrowiskowe będące ośrodkami klinicznymi akademii medycznych,

- 3) „wydzielone zakłady lecznicze” — zakłady lecznicze prowadzone przez resort obrony narodowej, spraw wewnętrznych lub komunikacji,
- 4) „komisja lekarska” lub „KIZ” — komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

§ 2. 1. Przeprowadzanie badań lekarskich przewidzianych w niniejszej instrukcji i wystawianie zaświadczeń w odniesieniu do osób uprawnionych do świadczeń służb zdrowia Ministerstw Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych lub Komunikacji należy do obowiązków odpowiednich wydziałów zakładów leczniczych.

2. Przeprowadzanie badań lekarskich i wystawianie zaświadczeń w odniesieniu do osób innych niż określone w ust. 1 należy do obowiązków zakładów społecznych służby zdrowia.

3. Spośród zakładów określonych w ust. 1 i 2 do przeprowadzenia badania i wystawienia zaświadczenia są właściwe:

- 1) zakłady opieki zdrowotnej zamkniętej — jeżeli osoby podlegające badaniu przebywają w tych zakładach, oraz
- 2) zakłady opieki zdrowotnej otwartej, właściwe ze względu na miejsce zamieszkania bądź zatrudnienia osób podlegających badaniu — w pozostałych przypadkach.

§ 3. 1. Zakłady społeczne służby zdrowia przeprowadzają badania stanu zdrowia i w ich wyniku wydają zaświadczenia według wzoru stanowiącego załącznik do instrukcji:

- 1) na wniosek terenowego organu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych — w odniesieniu do osób:

- a) ubiegających się o zaopatrzenie rentowe z tytułu inwalidztwa,
 - b) ubiegających się o podwyższenie wymiaru renty inwalidzkiej w związku z wystąpieniem okoliczności mających wpływ na wysokość renty (pogorszenie się stanu zdrowia, potrzeba stałej opieki innej osoby itp.),
 - c) pobierających już zaopatrzenie rentowe, a wymagających zbadania kontrolnego,
 - d) ubiegających się o ustalenie inwalidztwa dla innych celów niż uzyskanie zaopatrzenia rentowego, jeśli chodzi o osoby, które leczyły się już uprzednio i posiadają związaną z tym dokumentację lekarską,
- 2) na wniosek biura gromadzkiej rady narodowej bądź właściwego do spraw wewnętrznych organu prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat miejski, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej — w odniesieniu do osób ubiegających się o odroczenie służby wojskowej poborowym bądź o przedterminowe zwolnienie z wojska żołnierzy, jeżeli stwierdzenie niezdolności do pracy tych osób jest decydującym warunkiem uznania poborowego (żołnierza) za jedynego żywiciela rodziny (§ 57 ust. 2 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej z dnia 6 czerwca 1959 r. w sprawie przeprowadzania poboru i udzielania odroczeń zasadniczej służby wojskowej — Dz. U. z 1959 r. Nr 38, poz. 235 i z 1961 r. Nr 21, poz. 106).

2. Jeżeli badania przeprowadza zakład przeciwgruźliczy, zaświadczenie o stanie zdrowia wystawia się według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 13 kwietnia 1960 r. w sprawie niektórych orzeczeń, wniosków i wskazań poradni przeciwgruźliczych (Dz. U. Nr 22, poz. 132).

3. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje się do rąk osób zainteresowanych w zaklejonych i ośmioplowanych kopertach.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do wydzielonych zakładów leczniczych, z wyjątkiem przypadków, gdy osoby ubiegające się o zaopatrzenie rentowe z tytułu inwalidztwa podlegają badaniu przez KIZ na wniosek organów Ministerstwa Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych lub Komunikacji, po uprzednim zbadaniu przez komisje lekarskie tych organów.

5. Organy terenowe Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz biura gromadzkich rad narodowych bądź właściwe do spraw wewnętrznych organy prezydiów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych sporządzają wnioski, o których mowa w ust. 1, według wzoru stanowiącego załącznik do instrukcji, po sprawdzeniu uprawnień osób podlegających badaniu.

§ 4. 1. Badania stanu zdrowia, o których mowa w § 3 ust. 1, obejmują:

- 1) badania bezpośrednie oraz
- 2) konieczne w związku z danym przypadkiem badania pomocnicze i specjalistyczne.

2. Jeżeli istnieje dokumentacja lekarska dotycząca badań pomocniczych lub specjalistycznych wykonanych w danym lub też w innym zakładzie, badań tych nie przeprowadza się ponownie.

§ 5. 1. Zaświadczenie, o którym mowa w § 3 ust. 1, wystawia:

- 1) w zakładzie opieki zdrowotnej otwartej — lekarz leczący,
- 2) w zakładzie opieki zdrowotnej zamkniętej — ordynator oddziału, w którego leczeniu chory pozostaje.

2. O wystawieniu zaświadczenia lekarz (ust. 1) wpisuje do legitymacji ubezpieczeniowej pracowniczej danej osoby na stronie 81 adnotację: „Wydano zaświadczenie dla potrzeb KIZ”, opatrując ją datą, podpisem oraz pieczętkami ze swym nazwiskiem i numerem statystycznym. Taki sam wpis powinien być zamieszczony w karcie (historii) choroby danej osoby.

§ 6. 1. Na skutek skierowania wystawionego przez KIZ zakład leczniczy jest obowiązany:

- 1) przeprowadzić badania dodatkowe lub specjalistyczne u osoby badanej przez KIZ albo
- 2) przeprowadzić obserwację szpitalną takiej osoby.

2. Skierowanie, o którym mowa w ust. 1, może być wystawione jedynie w takim wypadku, gdy na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej pracowniczej (strony 61—73) lub na podstawie innych dokumentów dotyczących danej osoby stwierdza się, że tego rodzaju badania nie były poprzednio przeprowadzone przez zakłady, w których osoba ta się leczyła.

3. Wniosek o przeprowadzenie badania specjalistycznego lub obserwacji szpitalnej może być wystawiony tylko w przypadku uzasadnionym wyjątkową koniecznością.

4. Orzeczenie lekarskie, wydane w wyniku badania lub obserwacji określonej w ust. 1, zakład leczniczy przesyła właściwemu organowi terenowemu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 7. 1. Zakład leczniczy, w którym osoba badana przez KIZ jest lub była poprzednio leczona, jest obowiązany, na wniosek organu terenowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wydać dokumentację lekarską bądź jej odpisy dotyczące badań przeprowadzonych u tej osoby.

2. Zakład opieki zdrowotnej otwartej, z wyjątkiem poradni zdrowia psychicznego, na podstawie zadanego zawartego w „Wezwaniu na badanie przez KIZ” (formularz N-6), wydaje do rąk osoby zainteresowanej jej kartę choroby w zaklejonej i ośmioplowanej kopercie.

3. Zakład opieki zdrowotnej zamkniętej bądź poradnia zdrowia psychicznego, na pisemne żądanie organu terenowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przesyła mu skrócony opis historii bądź karty choroby, dotyczącej osoby badanej przez KIZ.

§ 8. Organy terenowe Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przesyłają zakładom leczniczym, w których są leczone osoby badane przez KIZ, wyciągi z orzeczeń KIZ (formularz N-1a) dotyczące tych osób oraz wyniki badań dodatkowych wykonanych przez inne zakłady lecznicze, a także zwracają po wykorzystaniu oryginały kart choroby.

§ 9. Komisja lekarska, wydając orzeczenie w sprawie inwalidztwa, jest obowiązana dokonać odpowiedniej adnotacji w legitymacji ubezpieczeniowej pracowniczej danej osoby („Zaliczony(a) do . . . grupy inwalidów” albo „Inwalidz-

twą nie stwierdza się"). Adnotacja powinna być opatrzona stemplem KIZ, datą wydania orzeczenia i podpisem przewodniczącego KIZ.

§ 10. 1. Jeżeli osoba wezwana przez KIZ na badanie nie może się stawić na to badanie z powodu przebywania w zakładzie opieki zdrowotnej zamkniętej lub z powodu choroby obłożnej, lekarz leczący zakładu leczniczego wykonującego opiekę nad zdrowiem tej osoby wydaje, na jej wniosek, po okazaniu wezwania (formularz N-6), zaświadczenie stwierdzające rozpoznanie choroby i przypuszczalny okres obłożności bądź przebywania w zakładzie opieki zdrowotnej zamkniętej.

2. Niedopuszczalne jest czasowe zwalnianie chorego z zakładu opieki zdrowotnej zamkniętej w celu stawienia się przed KIZ.

§ 11. 1. Zakłady lecznicze nie wydają dla potrzeb KIZ innych zaświadczeń i dokumentacji niż określone w paragrafach poprzedzających.

2. Dokumentacja, wydawana przez zakłady lecznicze dla potrzeb KIZ, powinna być należycie skompletowana.

3. Wyciągi z orzeczeń KIZ i wyniki badań, przekazywane przez terenowe organy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, powinny być dołączane do właściwych kart (historii) choroby.

§ 12. 1. Zakład leczniczy, na wniosek terenowego organu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jest obowiązany delegować lekarza w celu przeprowadzenia badania w miejscu zamieszkania osoby podlegającej badaniu przez KIZ, jeżeli:

- 1) osoba ta nie może stawić się przed KIZ z przyczyn określonych w § 10 ust. 1 oraz
- 2) KIZ nie może się udać do miejsca zamieszkania tej osoby ze względu na znaczną odległość, trudności komunikacyjne lub z innych ważnych przyczyn.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, terenowy organ Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest obowiązany przesłać akta sprawy oraz formularze do wpisania wyników badania.

3. Jeżeli lekarz przeprowadził badanie, o którym mowa w ust. 1, poza godzinami swego zatrudnienia w zakładzie leczniczym, terenowy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wypłaca lekarzowi wynagrodzenie za badanie wraz ze zwrotem kosztów przejazdu i diet — według stawek przewidzianych dla lekarzy KIZ.

§ 13. Badania przewidziane w niniejszej instrukcji zakłady lecznicze przeprowadzają:

- 1) bezpłatnie — w odniesieniu do osób uprawnionych do bezpłatnych świadczeń leczniczych,
- 2) za opłatą przewidzianą w myśl obowiązujących przepisów — w pozostałych przypadkach.

§ 14. 1. Wszelkie dokumenty lekarskie związane z orzeczeniem o inwalidztwie należy przechowywać i przekazywać w sposób zabezpieczający tajemnicę lekarską.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, a w szczególności zaświadczenia lekarskie, odpisy kart (historii) choroby, wyciągi z orzeczeń KIZ dla zakładów leczniczych oraz dla celów szkolenia i zatrudnienia, powinny być opatrzone na-

drukiem lub odciskiem stempla o treści: „Poufne — Ujawnienie danych o stanie zdrowia podlega karze przewidzianej w art. 254 k.k. i art. 281 ustawy o ubezpieczeniu społecznym”.

§ 15. 1. Przy przeprowadzaniu badań lekarskich osób odbywających karę pozbawienia wolności lub tymczasowo aresztowanych oraz wydawaniu zaświadczeń lekarskich dotyczących tych osób stosuje się postanowienia niniejszej instrukcji ze zmianami przewidzianymi w ust. 2—6.

2. Do przeprowadzenia badania i wydania zaświadczenia jest właściwy zakład leczniczy zorganizowany przy zakładzie karnym, w którym dana osoba przebywa.

3. Jeżeli zakład leczniczy, o którym mowa w ust. 2, wskutek braku potrzebnych urządzeń nie może przeprowadzić badania, administracja zakładu karnego zawiadamia o tym organ, który wystąpił z wnioskiem. Jeżeli organ ten uzna, że badanie jest niezbędne, przeprowadza je zakład leczniczy zorganizowany przy innym zakładzie karnym albo zakład społeczny służby zdrowia w czasie i miejscu uzgodnionym z administracją zakładu karnego.

4. Osoba tymczasowo aresztowana może być poddana badaniu lekarskiemu poza zakładem karnym, w którym przebywa, jedynie za zgodą właściwego prokuratora lub sądu.

5. Zaświadczenie lekarskie dotyczące osoby przebywającej w zakładzie karnym przekazuje się bezpośrednio organowi, który wystąpił z wnioskiem.

6. Osoby przebywające w zakładzie karnym mogą być poddane badaniu lekarskiemu przez KIZ lub lekarza delegowanego przez zakład leczniczy (§ 12 ust. 1) po uprzednim wyrażeniu zgody na termin i miejsce badania:

- 1) przez administrację zakładu karnego — jeśli chodzi o osoby odbywające karę pozbawienia wolności, oraz
- 2) przez właściwego prokuratora lub sąd — jeśli chodzi o osoby tymczasowo aresztowane.

§ 16. Tracą moc:

- 1) instrukcja Ministrów Zdrowia oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 17 maja 1955 r. w sprawie współdziałania zakładów społecznych służby zdrowia z komisjami lekarskimi do spraw inwalidztwa i zatrudnienia (KIZ) (Dz. Urz. Min. Zdr. Nr 10, poz. 57) oraz
- 2) instrukcja nr 79/51 Ministra Zdrowia z dnia 31 sierpnia 1951 r. w sprawie przeprowadzania badań i wydawania zaświadczeń lekarskich osobom ubiegającym się o przeszkolenie na kursach bądź w szkołach dla inwalidów lub o pracę w inwalidzkich spółdzielniach pracy (Dz. Urz. Min. Zdr. z 1951 r. Nr 18, poz. 192 i z 1952 r. Nr 21, poz. 207).

§ 17. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Bordziłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *Z. Sznek*

Minister Komunikacji: w z. *D. Tarantowicz*

Minister Sprawiedliwości: w z. *St. Walczak*

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych: *St. Bądkowski*

Załącznik do instrukcji Ministrów: Zdrowia i Opieki Społecznej, Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych, Komunikacji i Sprawiedliwości oraz Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 2 lutego 1962 r. (poz. 160).

Strona II (format A-5)

2. Krótki opis przebiegu choroby i dotychczasowego leczenia:

a) od kiedy leczony i z powodu jakich chorób:

b) leczenie szpitalne, sanatoryjne itp.:

c) dłuższe przerwy w pracy, spowodowane chorobą:

d) wyniki leczenia:

e) wyniki wykonanych badań pomocniczych: OB, morfologia krwi, moczu i inne (w koniecznych przypadkach):

3. Rokowanie co do dalszego przebiegu choroby (wraz z uzasadnieniem):

(podpis i stempel lekarza)

Strona I (format A-5)

Stempel organu dnia 196 . . . r.
występującego z wnioskiem

Do
(nazwa zakładu leczniczego)
w
ul.

. prosi o wydanie zaświadczenia o
stanie zdrowia Ob.
(imię i nazwisko)

zamieszkałego(ej) w
ul.
ubiegającego(ej) się o
(wymienić cel, jakiemu

ma służyć zaświadczenie)
(podpis)

Stempel zakładu dnia 196 . . . r.
leczniczego

ZAŚWIADCZENIE O STANIE ZDROWIA

dla celów ustalenia inwalidztwa

wydane zgodnie z instrukcją Ministrów: Zdrowia i Opieki Społecznej, Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych, Komunikacji i Sprawiedliwości oraz Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 2 lutego 1962 r. (Monitor Polski Nr 33, poz. 160).

1. U Ob. ur.
zawód zatrudnionego(ej) w
(nazwa i adres zakładu pracy)
którego tożsamość ustalono na podstawie
. stwierdza się:

a) główna choroba (kalectwo):

b) choroby współistniejące:

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Thorzone z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tanki”, Warszawa, ul. Tanki 3.

Zam. 899

Cena 1,60 zł